

gezonden, als onder de aanhoudende onlusten, [fol. 731] zonder gevaar dat ze onverkocht bleven of zouden bederven, op de bestelling kon worden voldaan. Wegens deze omstandigheden had het bestuur, hoewel er eind januari 1761 nog 150.000 lb aluin en 64.000 lb peper in voorraad was, besloten verder geen goederen naar Patna te zenden. Het bestuur is voorgehouden zulke overwegingen blijvend als richtsnoer te volgen. Het is goedgekeurd dat het bestuur heeft besloten de dienaren te Patna te bevelen het staafkoper 15 % boven de jongste prijs te Hooghly van f 100,16,- de 100 lb te verkopen en het tin met 50 % winst, of het anders niet te bestellen. Dat is ook het geval met het bevel om een partij kruidnagels van 3548 lb, die bij het vervoer nat was geworden, beneden de vastgestelde prijs van 105 stuivers het pond te verkopen, of, indien onmogelijk, naar Hooghly terug te zenden. Eveneens is goedgekeurd om 8 stuks groen en 5 geel laken, die nat waren geworden, indien ongeschikt als geschenk, voor de prijs te Hooghly te verkopen. Er moet maar geprobeerd worden om enige, al lang in voorraad zijnde, fluwelen met ongewilde kleuren voor de inkoopsprijs af te zetten, of ze anders [fol. 732] naar Hooghly terug te zenden. Er moet nagevraagd worden of deze textiel besteld of niet besteld was, zodat de schade bij nalatigheid verhaald kan worden. Uit het rendement bij de brief van 4 december 1760 is gebleken dat de gehouden openbare verkoping op 15 november 1760 zeer slecht is geweest. Er is besloten peper en staafijzer, waarnaar bij deze verkoping in het geheel geen vraag was, voor de bepaalde prijs ondershands te verkopen. Zo werd 53.600 lb staafijzer en 1360 lb peper verkocht. Peper die niet tegen de door Heren XVII vastgestelde prijs verkocht kan worden, moet naar Nederland verzonden worden. Van de 1.200.000 lb in de vier retourschepen – de 's-Gravenzande en Wildrijk voor de kamer van Amsterdam, de Kattendijke voor die van Zeeland, de Deunisveld voor die van Enkhuizen – mag niets verkocht worden, tenzij er onverwacht [fol. 733] ruimte voor retouren uit Bengalen nodig is. Dan kan er peper zo voordelig mogelijk onderhands of met een openbare verkoping afgezet worden. Aangezien de tijden zeer veranderd zijn, neemt de Hoge Regering aan dat het verbod om ondershands te verkopen niet meer van toepassing is. Als het mogelijk is, zal staafijzer en peper dus zo verkocht worden in plaats van met ongewilde goederen te blijven zitten. De verkoop in 1758 van katoen, asa foetida en cardamom, zoals vermeld in het bericht van de hoofdadministrateur en de brief uit Bengalen van 28 februari 1761, is goedgekeurd. [fol. 734] De openbare verkoop van dranken en andere natte waren in september 1760 voor f 6588 wordt als winst beschouwd. Er is besloten geen was meer naar Bengalen te zenden, omdat het de inkoopsprijs niet haalt. Wat naar Bengalen werd verzonden is reeds in de brief van 17 oktober 1761 en hierboven vermeld. In de geheime brief van 9 juni 1761 staat waarom er, in plaats van de bestelde 50.000 lb Japans staafkoper, 100.000 lb is gestuurd. Heren XVII moeten maar een besluit nemen over de direct verzonden bestelling van 8 januari 1761. Omdat er maar voor f 32.447 aan sicca ropia's in de grote kas was en voor f 18.578 in de kleine kas, is op 4 april 1760 besloten aan goud en zilver [fol. 735] 2000 Venetiaanse dukaten voor de hoogste prijs van f 6,15, 15½ het stuk te verkopen. Hoewel dit f -,5,14½, of 4⅓ %, minder was dan bij de vorige verkoping, is het toch goedgekeurd. Aangezien deze en alle andere dukaten, en het goudgeld in Bengalen, als koopwaar moeten worden beschouwd, is erop gewezen dat steeds de hoogste prijs bedongen dient te worden. Er is dit jaar geen goud uit Batavia gezonden. Hopelijk leveren de dukaten, die tegen f 5,5,6 het stuk via Ceylon met de Vrouwe Rebecca Jacoba uit Nederland zijn ontvangen, dan wel niet de jongste laagste prijs van f 6,11,- het stuk op, maar toch niet veel minder. Totdat men weet hoe de verkoop van voorafgaande partijen is verlopen, worden de dukaten die met de Huis ten Donk t.w.v. f 260.744 te Batavia zijn ontvangen, aangehouden. In de vergadering van 28 april 1761 was al besloten voor de handel 10½ ton aan zilver te zenden, omdat volgens het jongste bericht de prijs van goud aanzienlijk was gedaald. [fol. 736] Toen was nog onzeker wanneer de Huis ten Donk met de dukaten zou aankomen.)

Nopens de, blijkens Houglijse resolutie van den 10^e november 1760 verkogte, 142.216 pees zilvere Persiaanse nadries met 6⅙ percento schaars, 140.728 pees dito met 5⅘ percento ruim, en 89.990 dito kleene met 3⅞ percento schaars, en 134.748½ pees Souratse ropias met